

om denne alene kan tilregnes den enkelte Lods, skal hjælpe Skibet af Grund og om fornødent ubløste Ladningen, forsaavidt det kan ske, uden at Lodsstjernenstien iverigt tilfidesettes.

Heri er Ministeriet enigt, forsaavidt Udelse af Bistand ved Skibets Aftagning af Grunden angaar, hvorimod en videre gaaende Forpligtelse ikke synes at kunne paalægges Lodsferiet.

Til § 32.

Da Lovgivningen ikke indeholder nogen Bestemmelse om Straf for uberettiget Opmaalning af danske Farvande, og da der synes at være Trang til en faadan, er der formentlig Anledning til i Lodsloven at optage det Fornødne herom. Ifølge den svenske Lodslov af 9. Juli 1862 § 26 kan der idømmes Bøder fra 30 til 150 Rd. svensk for uberettiget Oplysning af svenske Farvande.

Naagtet Skibsførerne vel ikke i Reglen ville vægre sig ved paa Opfordring at meddele Lodsferien Skibets Hjemsted, Navn m. v., er det dog fundet rigtigt at paabyde, at Skibsføreren skal give den omhandlede Oplysning. Tilsvarende Bestemmelse findes i den foran nævnte svenske Lodslov § 12, ifølge hvilken Skibsføreren for Tilfidesættelse af Paabudet skal bøde 25 Rd. svensk.

Til § 33.

Næst at henvise til, hvad foran er fremsat om Taxtberegningen, skal det her kun bemærkes, at Ministeriet er enigt med Kommissionens Hiertal i, at Betalingen for de Lodsninger, som Lodsferien efter det vedkommende Reglement ikke ere pligtige til, men kun have Tilladelse til at udføre, i Reglen bør erlægges efter Overenskomst og ikke efter Taxt, da Fastsættelse af en Taxt, som Lodsferien muligens finder for lav eller Skibsføreren for høj, kun vil bidrage til, at disse Lodsninger saaledes som nu faa godt som ikke blive benyttede.

Til § 35.

Bestemmelsen i Paragrafens 1ste Del er tagen fra Reglementet for Bræstø Fjords Lodsferi og synes stemmende med Billighed som Følge af denne Bestemmelse kan Etmaallets Begyndelse først regnes fra den Tid, Skibet letter.

Paa Grund af Forskjellen mellem Prisen paa Livsforbrødenhederne nu og paa den Tid, Etmaalspengenes nuværende Størrelse blev bestemt, jfr. Befjendtgjørelse af 16. Juli 1858, foreslaas det at forhøje Etmaalspengene til 3 Kroner.

Naar Lodsferien opholdes ombord af anden Grund end Hensynet til den egentlige Lodsning, og Lodsferiet derved i længere Tid berøves hans Tjeneste, ere de sædvanlige Etmaalspenge ikke et passende Beberlag, hvorfor det foreslaas, at der

i det omhandlede Tilfælde skal erlægges dobbelte Etmaalspenge.

Til § 36.

Naar Lodsferien i det her omhandlede Tilfælde har haft en Medhjælper med sig, skal Skibsføreren ifølge Lodsforordningens § 16 betale Medhjælperens Hjemreise og betale ham halve Etmaalspenge under denne. Da Medhjælperen ikke er nødvendig for Lodsningen og alene medtages til Uddannelse som Lods, efter at Skibsføreren paa Lodsferiens Onske har samtykket dertil, synes det ikke billigt, at Skibsføreren skal betale Medhjælperens Hjemreise, hvorfor Lodsforordningens Bestemmelse herom ikke er optagen her.

Til § 37.

For at forebygge Misbrug af Signalet efter Lods, og for at fjerne Lodsferien en passende Erstatning for at have udsendt Lodsferien, foreslaas det at fastsætte Erstatningen for at have udfaldt Lodsferien uden at benytte ham til dobbelte Landsætningspenge. Efter Lodsforordningens § 4 erlægges der som Godtgjørelse herfor alene de sædvanlige Landsætningspenge uden Forhøjelse.

Bestemmelsen i 2det Stykke svarer til den norske Lodslov af 17. Juni 1869 § 28 sidste Stykke.

Til § 38.

Lodsforordningens Bestemmelse i § 24 om Lodsbetalingen i Tilfælde af Benderselse bør formentlig indskrænkes til de Tilfælde, hvor Skibet nødsages til at vende tilbage til det Sted, hvorfra Lodsningen er begyndt; der er derhos fundet Anledning til at optage den norske Lodslovs Bestemmelse i samnes § 33 om, at der ikke skal erlægges Tillægsbetaling, naar Lodsferien finder det nødvendigt midlertidigt at søge Havn eller ankre.

Til § 39.

Blandt de Tilfælde, i hvilke det er Lodsferien tilladt at tinge med Skibsføreren om højere Lodsbetaling, er her efter den norske Lodslov § 37 nævnt det, at Skibet er i synsfærdig Stand eller paa Grund af anden Bestadigelse er stedt i Fare for Forlis.

Til § 40.

Skibsføreren bør i Reglen fritages for at betale Lodsferien, naar der under Lodsningen tilføjes Skibet Skade ved Paaseiling, Grundsløben o. s. v., da Formodningen maa være for, at Lodsferien ikke er uden Skyld heri, og Skibet ialtsald forsaavidt ikke